

REGULAMIN FLAGOWY YACHT KLUBU POLSKI

Część I

WSTĘP

§ 1

Postanowienia niniejszego regulaminu obowiązują kluby zrzeszone w Yacht Klubie Polski.

§ 2

Przedmiotem postanowień Regulaminu są następujące flagi:

- bandera Yacht Klubu Polski
- porporzec Yacht Klubu Polski
- porporzec komandora Zarządu Głównego Yacht Klubów Polski
- porporzec komandora Yacht Klubu Polski
- porporczyki osobiste armatorów członków Yacht Klubu Polski
- bandery obcych państw
- flagi innych organizacji żeglarskich
- flagi patronackich zakładów lub instytucji
- flagi międzynarodowego kodu sygnałowego w zestawieniu gali flagowej.

Część II

PODSTAWOWA – MORSKA

§ 3

Bandera YKP jest flaga biało-czerwona, z wycięciem trójkątnym na brzegu przeciwnym do drzewca, z godłem państwowym na środku pasa białego, oraz czerwonym krzyżem o rozszerzonych końcach, z obwódką niebieską, umieszczoną skośnie w górnej części pasa białego, przy drzewcu – wzór zgodny z § 5 p.1 Statutu YKP.

Rozmiary bandery winny być dostosowane do rozmiarów jachtu lub masztu, na którym jest podnoszona – muszą być większe od rozmiarów wszystkich innych flag na jachcie lub maszcie.

§ 4

Kluby zrzeszone w Yacht Klubie Polski, mają obowiązek podnosić na swych jachtach banderę YKP na wszystkich wodach w kraju i zagranicą, jako zewnętrzny wyraz polskiej przynależności państwowej i klubowej.

Przywilej ten został ustanowiony zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych dnia 26 lutego 1927r.; zarządzenie zawiera opis, rysunek i określenie uprawnień bandery YKP. Po wojnie, postanowienie o kształcie i uprawnieniach bandery YKP, zostało wprowadzone do statutu Yacht Klubów Polski § 5 i § 10 i zatwierdzone przez organy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, decyzja Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 18 września 1959r.

Ustawa o fladze państwowej z 31 stycznia 1980r. nie zmienia postanowień dotychczas w tym przedmiocie prawnie obowiązujących i w niczym nie narusza uprawnień bandery YKP.

Bandera YKP jest zarejestrowana w Polskim Związku Żeglarskim, jako bandera specjalna, na równi z banderą PZŻ. W pływaniach międzynarodowych bandera YKP jest oficjalnie znana, gdyż została zarejestrowana i ogłoszona w Lloyd's Register of Yachts 1960. Wydawca: Lloyd's Register of Shipping, London.

Powszechne honorowanie uprawnień bandery YKP jest zaszczytnym wyróżnieniem, wywodzącym się z chlubnej tradycji i zasług YKP dla rozwoju polskiego żeglarstwa, od jego załóżków, aż do obecnych osiągnięć.

Każdy jacht w pływaniach zagranicznych, niezależnie od bandery klubowej, winien posiadać w swym wyposażeniu polską banderę państwową, którą w szczególnych wypadkach podnosi w miejsce bandery klubowej.

§ 5

Dokumentem uprawniającym do używania bandery YKP jest patent flagowy, wydany przez Zarząd Główny YKP na podstawie § 30 ust.2, p.6 Statutu.

Istnieją trzy rodzaje patentów flagowych:

- Klubowy Patent Flagowy
- Jachtowy Patent Flagowy
- Osobisty Patent Flagowy

Klubowy patent flagowy wydaje się klubom, jako formalne potwierdzenie przynależności organizacyjnej do YKP. Patent wywieszają się w lokalu klubowym na widocznym i honorowym miejscu. Klubowy patent flagowy uprawnia do podnoszenia bandery i proporca YKP na maszcie flagowym.

Jachtowe patenty flagowe YKP wydaje Zarząd Główny, na wnioski Yacht Klubów Polski, dla jachtów, będących w posiadaniu i użytkowaniu klubu, lub jego członków armatorów, wpisanych do rejestru flotyli klubowej. Patent jest formalnym stwierdzeniem uprawnienia do noszenia bandery YKP na wyżej wymienionych jachtach, prowadzonych przez członka YKP. Patent zawiera obraz

bandery, określenie armatora, przynależność klubową, termin ważności.

Osobisty patent flagowy może wydać ZG YKP, na wniosek klubu, członkowi posiadającemu odpowiednie uprawnienia. Patent uprawnia go do podnoszenia bandery YKP, na prowadzonych przez niego jednostkach, nie posiadających patentu flagowego, w żegludze zgodnej z zakresem, posiadanych przez niego uprawnień żeglarskich.

Cofnięcie klubowego patentu flagowego następuje na skutek wystąpienia Klubu z YKP, likwidacji klubu lub zawieszenia go w prawach członka Związku.

Cofnięcie jachtowego patentu flagowego następuje, na wniosek YKP, w wypadku skreślenia jachtu z rejestru klubowego, niewłaściwego stanu technicznego jachtu, lub nieodpowiedniego wyglądu zewnętrznego jachtu.

Cofnięcie osobistego patentu flagowego może mieć miejsce w efekcie postępowania dyscyplinarnego, orzeczenia sądu państwowego lub koleżeńskiego, uchwały Zarządu właściwego klubu i z inicjatywy ZG YKP.

Nadzór nad właściwym korzystaniem z patentów spoczywa w pierwszym rzędzie na Zarządach Yacht Klubów Polski, do nich również należy sporządzanie wniosków o nadania i cofnięcia patentów. Zdezaktualizowane patenty klubowe, jachtowe i osobiste należy zwracać Zarządowi Głównemu YKP.

§ 6

Jachty stojące w porcie „w stanie rezerwy”, to znaczy nie będące w stanie gotowości żeglugowej, bandery nie podnoszą.

Nie podnoszą bandery wszelkiego rodzaju pływające jednostki klubowe o przeznaczeniu pomocniczym i gospodarczym, nie posiadające własnego napędu.

Nie wolno używać bandery do dekoracji budynków i pomieszczeń klubowych ani podnosić jej na masztach lądowych nie posiadających właściwego osprzętu żeglarskiego.

§ 7

Banderę podnosi się w sezonie żeglarskim o godz. 8.00 a opuszcza o zachodzie słońca. Gdy jacht stoi w pobliżu masztu klubowego, lub okrętu wojennego, podnoszenie i opuszczanie bandery wykonuje się w ślad za ich banderami. Grupa jachtów w pływaniu lub na biwaku podnosi i opuszcza bandery jednocześnie.

§ 8

Podnoszenie bandery o innej porze niż o godz. 8.00 ma miejsce w następujących przypadkach:

- w chwili rozpoczęcia sezonu żeglarskiego,
- w momencie zaokrętowania się kapitana na jacht, który nie ma podniesionej bandery,
- z okazji chrztu jachtu,
- z chwilą przecięcia linii mety przez jacht biorący udział w regatach, lub wycofujący się z regat,
- na żądanie statku strażniczego na wodach terytorialnych, a okrętu wojennego na wszystkich wodach, bez względu na porę dnia czy nocy,

poza tym:

- banderę nosi się od świtu do nocy na własnych i obcych wodach terytorialnych,
- banderę nosi się bez względu na porę dnia i nocy przy wejściu i wyjściu z portu, na redzie i na wodach pilotowych, w pobliżu fortyfikacji i posterunków strażniczych.

§ 9

Opuszczenie bandery o innej porze niż o zachodzie słońca może nastąpić:

- w momencie zamknięcia sezonu żeglarskiego,
- z chwilą wyokrętowania się kapitana po zakończeniu żeglugi,
- z chwilą oddania sygnału przygotowawczego do startu – na jachcie uczestniczącym w regatach,
- po zacumowaniu lub zakotwiczeniu jachtu, przybyłego do portu po zachodzie słońca.

§ 10

Jacht na pełnym morzu może poruszać się bez bandery, dopóki w polu widzenia nie pojawi się łódź, jednostka pływająca, lub samolot patrolowy.

W porcie macierzystym jacht na postoju może pozostać bez bandery. Jeżeli na jachcie nie przebywa żaden członek załogi, bandera musi być zdjęta.

Łodzie wiosłowe podnoszą banderę tylko wtedy, gdy są w ruchu. Regatowe jednostki mieczowe, oraz bojery są zwolnione od obowiązku noszenia bandery.

§ 11

Podczas postoju jachtu bandera jest podniesiona linką flagową na drzewcu rufowym – flagsztoku. W ten sam sposób noszą banderę w drodze: jachty idące pod silnikiem, ze zwiniętymi żaglami, jachty

holowane, jachty motorowe, łodzie wiosłowe (te ostatnie wyłącznie w ruchu). Drzewce rufowe – flagsztok – jest umieszczone pośrodku lub z prawej strony rufy i wystaje poza reling.

Jachty płynące pod żaglami noszą banderę, podnoszoną flaglinką przy rogu topowym lub pikowym grotżagła, a jachty wielomasztowe – bezanżagła. Jachty jednomasztowe mogą nosić banderę na flagsztoku również w ruchu. Podniesiona bandera winna sięgać do jabłka drzewca, topu masztu lub piku gafla. Przy opuszczaniu bandera nie może dotknąć wody. Przy wyruszeniu większych jachtów w drogę, przeniesienie bandery z flagsztoku na pozycję marszową, odbywa się przez podniesienie drugiej bandery na nowe miejsce, a z chwilą znalezienia się jej u szczytu, opuszcza się banderę pierwszą na flagsztoku. Wymiana odbywa się w momencie rzucenia ostatniej cumy, lub gdy kotwica puściła. Gdy jacht przybywa do portu, przeniesienie bandery na drzewce rufowe odbywa się w odwrotnej kolejności, bezpośrednio po zacumowaniu lub zakotwiczeniu.

§ 12

Podnoszenie i opuszczanie bandery jest dla żeglarzy momentem podniosłym. Banderę podnosi się zawsze w stanie rozwiniętym. Na jachcie podniesienie i opuszczenie bandery wykonuje – na rozkaz kapitana lub oficera wachtowego – służbowy żeglarz. Na maszcie klubowym podnosi banderę bosman klubu, lub inna wyznaczona osoba. Podnoszący zdejmuje czapkę i podnosi banderę ruchem powolnym i płynnym. Znajdujący się w pobliżu żeglarze przybierają postawę zasadniczą i kierują wzrok na banderę.

W dniach uroczystości klubowych, podniesienie bandery odbywa się „z paradą”, członkowie klubu i goście gromadzą się, o ile możliwości, w strojach żeglarskich na placu przed masztem klubowym. Wachta klubowa staje przy flaglinkach, wicekomandor sportowy melduje komandorowi gotowość do podniesienia bandery i po jego zezwoleniu podaje komendę „baczość” i „banderę podnieś”.

Uczestnicy uroczystości stają frontem do masztu i salutują (umundurowani), lub zdejmują nakrycia głowy (w ubraniach cywilnych). Przy dźwiękach hasła klubowego, jeśli klub takie posiada, lub świstu trapowego, wachta flagowa podnosi banderę pod pik gafla, a proporzec na top masztu na flagsztoku (jeśli jest to uroczystość otwarcia sezonu), flagi towarzyszące pod reją oraz zestaw kodflagu wzdłuż want lub inny ustalony sposób, podyktowany możliwościami technicznymi masztu. Stożące w porcie jachty, będące w kampanii podnoszą bandery i ewentualnie „gałę” w ślad za masztem klubowym.

Uroczystość opuszczania bandery „z paradą” odbywa się w ten sam sposób, z tym że podniesioną banderę i wszystkie inne flagi nie podnosi się, a opuszcza. Należy starać się, ażeby ruch podnoszenia i opuszczania wszystkich flag zakończyć jednocześnie.

§ 13

Przy mijaniu innego statku w odległości nie większej niż 2 Mm oddaje się salut na znak pozdrowienia. Salutowanie banderą odbywa się przez opuszczenie jej do połowy masztu lub flagsztoku i zatrzymanie jej w tym miejscu, dopóki salutowana jednostka nie odpowie opuszczeniem swojej bandery; własną banderę podnosi się, gdy pozdrawiana jednostka zaczyna podnosić swoją. Odpowiedź na salut: powoli opuścić banderę do połowy i zaraz szybko podnieść. Jednostki marynarki wojennej i ochrony pogranicza, oraz obce okręty wojenne na wodach terytorialnych i na pełnym morzu, jak również bandery wojenne na fortyfikacjach nadbrzeżnych muszą być salutowane. Przy spotkaniu eskadry salutuje się tylko okręt flagowy.

Przy wejściu do portu gdańskiego salutuje się pomnik Westerplatte. Na pełnym morzu i na obcych wodach terytorialnych salutuje się ponadto statki idące pod polską banderą, oraz statki ratownicze i latarniowce.

Jachty pozdrawiają się wzajemnie, przy czym pierwszy salutuje: a) jacht mniejszy, b) jacht wyprzedzający, c) jacht przepływający koło jednostki stojącej na kotwicy – jeśli ta ma

podniesioną banderę, d) jacht wychodzący z portu, e) grzeczniejszy. Salut banderowy jest aktem kurtuazji, odpowiedź na pozdrowienie obowiązkiem jachtsmena, do spełnienia którego powinien być przygotowany w każdej chwili.

§ 14

Na znak żałoby bandery na maszcie klubowym i na jachtach w porcie opuszcza się do połowy. Zarządzenie wydaje kapitan portu w przypadku żałoby narodowej, a komandor klubu na wypadek żałoby klubowej. W porcie zagranicznym należy opuszczać banderę w pół masztu, gdy czynią to statki miejscowe.

Na jachtach pod żaglami opuszcza się banderę na znak żałoby:

- a) w razie utonięcia członka załogi i nieodnalezienia ciała,
- b) jeśli na jachcie znajdują się zwłoki,
- c) jeśli się odbył pogrzeb morski.

W tych wypadkach banderę nosi się w pół masztu, aż do przybycia do portu macierzystego. Przy podnoszeniu bandery w czasie żałoby należy ją podnieść najpierw na pełną wysokość, a następnie opuścić do połowy. Przy opuszczaniu banderę należy najpierw podnieść na pełną wysokość, a następnie opuścić całkowicie.

W toku ceremoniału pogrzebu morskiego zwłoki zmarłego członka załogi, zawinięte w żagiel, przykrywa się banderą, aż do chwili spuszczenia ciała do morza. Na łądzie trumnę ze zmarłym członkiem YKP przykrywa się na czas ceremonii pogrzebowej banderą i kładzie się czapkę klubową. Przed opuszczeniem trumny do grobu, zdejmuje się z niej banderę i czapkę. W czasie pogrzebu bandera na maszcie klubowym winna być opuszczona do połowy.

§ 15

W czasie pobytu jachtu YKP w obcym porcie i korzystania z gościny obcego klubu, który chce uhonorować gości podniesieniem bandery YKP na swoim maszcie klubowym, kapitan jachtu może

zaoferować wypożyczenie bandery zapasowej, jeśli gospodarze jej nie posiadają.

§ 16

Bandera, jak i inne flagi, winny być zawsze czyste i całe. Żeglarz używający brudnej, postrzępionej lub wypłowiałej bandery może być zawieszony w prawach używania bandery YKP.

Zużytą banderę likwiduje się przez spalenie.

§ 17

Proporzec YKP jest flagą w kształcie wydłużonego trójkąta z białej tkaniny, z ukośnym krzyżem czerwonym z niebieską obwódką. Kształt proporca jest ustalony w § 5 p.2 statutu YKP.

Do podnoszenia proporca YKP są zobowiązane jachty klubów zrzeszonych w YKP na wszystkich wodach – zarówno stanowiące własność klubową, obce oddane w użytkowanie klubu, jak i jachty, których armatorami są członkowie YKP. Proporzec YKP podnosi się z chwilą rozpoczęcia sezonu i nosi nieprzerwanie w dzień i w nocy, aż do wycofania jachtu z kampanii. Proporzec podnosi się w drugiej kolejności po banderze, a opuszcza przed banderą. W przypadku oddania jachtu w czarter proporzec YKP pozostaje na topie masztu.

Proporzec YKP, na specjalnym drzewcu lub pręcie podnosi się na topie masztu lub na mniejszych jednostkach pod prawym salingiem, a na jachtach wielomasztowych na fokmaszcie. Na jachtach motorowych bez masztu i łodziach wiosłowych nosi się proporzec na specjalnym drzewcu dziobowym, albo na maszcie przy szybie ochronnej lub nadbudówce. Łodzie motorowe i wiosłowe mogą zdejmować proporzec na czas nieobecności załogi.

Na lądzie, proporzec na flagsztoku podnosi się na topie masztu klubowego. Pozostaje na tym miejscu nieprzerwanie od otwarcia do zakończenia sezonu.

§ 18

Proporzec komandora Z.G. YKP stanowi niebieski wydłużony trójkąt o rozdwojonym końcu, z czerwonym skośnym krzyżem z białą obwódką.

Proporzec komandora YKP stanowi biały wydłużony trójkąt o rozdwojonym końcu, z czerwonym, niebiesko obwiedzionym skośnym krzyżem.

Proporce komandorskie podnosi się na jachcie YKP pod prawym salingiem, z chwilą zaokrętowania się komandora; proporzec pozostaje podniesiony dniem i nocą, aż do chwili wyokrętowania się komandora. Przy wchodzeniu na pokład i schodzeniu z pokładu, komandorowi przysługuje świst trapowy.

Na maszcie klubowym podnosi się proporce komandorskie pod prawym nokiem rei, gdy komandor Z.G. YKP lub komandor obcego YKP przebywa na terenie klubu.

W pomieszczeniu klubowym stawia się proporzec komandorski na stole, za którym zasiada komandor dla przewodniczenia obradom.

Proporce komandorskie przysługują komandorom i ich oficjalnym reprezentantom.

§ 19

Osoby prawne i fizyczne, będące armatorami jachtu i członkami YKP, mogą na swoim jachcie nosić osobisty proporzec armatorski. Kształt i rysunek proporzeczka winien się różnić od innych flag spotykanych na naszych wodach. Proporzec osobisty podlega zatwierdzeniu i rejestracji w Zarządzie Głównym YKP. Używanie proporzeczków nie zgłoszonych i nie zatwierdzonych jest niedozwolone. Proporzec osobisty nosi się pod salingiem i podnosi go w tych samych okolicznościach, jak proporzec klubowy, w trzeciej kolejności.

§ 20

W czasie wizyty jachtu zagranicznego w porcie i w klubie YKP podnosi się pod reją masztu klubowego banderę państwową, do którego jachtu należy. Jeśli w porcie zatrzymują się jednocześnie jachty różnej przynależności państwowej, to każdą trzeba podnieść na osobnej flaglinie, nigdy jedną nad drugą, w kolejności alfabetycznej, poczynając od prawego noku rei.

Na 24 godziny przed wypłynięciem z macierzystego portu do obcych krajów, jacht podnosi pod prawym salingiem banderkę państwa, które zamierza odwiedzić w pierwszej kolejności; banderkę zdejmuje się po odcumowaniu.

Na obcych wodach terytorialnych i w portach zagranicznych, jachty podnoszą pod prawym salingiem banderkę danego państwa, jako znak gotowości podporządkowania się jego prawom. Podnosi się ją i opuszcza jednocześnie z własną banderą.

Na pełnym morzu obce banderki muszą być zdjęte.

Po powrocie z rejsu wywiesza się pod salingiem banderki państw w kolejności ich odwiedzania.

§ 21

Przy uroczystych okazjach na polecenie władz portowych, lub komandora klubu podnosi się galę flagową na maszcie klubowym oraz na jachtach stojących w porcie. Gala flagowa polega – prócz podniesienia bandery i proporca – na umieszczeniu od dziobu jachtu, poprzez topy masztów do noku bomu na rufie, a na maszcie klubowym wzdłuż want, lub w inny technicznie możliwy sposób, zestawu flag międzynarodowego kodu flagowego, spiętych ze sobą w kolejności alfabetycznej i cyfrowej jak następuje: kodflag – A – B – 1 – C – D – 2 itd. do U – V – 1-sza zastępcza W – X – 2-ga zastępcza Y – Z – 3-cia zastępcza. Jeśli jeden komplet nie wystarcza, używa się drugiego w dalszym ciągu.

Przy jachtach posiadających bukszpryt i wystrzał, kolejność rozpoczyna się i kończy flagami zwisającymi pod obciążeniem tuż nad powierzchnią wody. Należy baczyć, aby bandera nie została zamknięta wewnątrz kodflagu. Gałę podnosi się i opuszcza jednocześnie z banderą. W czasie postoju w obcych portach należy stosować się do miejscowych zarządzeń i również podnosić gałę podczas uroczystości. Gdyby udział w uroczystości obcego państwa nie był pożądanym, należy zawczasu opuścić port.

Jeżeli jacht polski znajduje się w dniu polskiego święta narodowego w porcie zagranicznym, podnosi się gałę flagową po uzgodnieniu z władzą portową, z polskim przedstawicielstwem dyplomatycznym lub konsularnym, oraz z przebywającymi w porcie polskimi jednostkami wojennymi, handlowymi i sportowymi. Jeśli w ślad za polskim jachtem podniosą gałę jednostki obce celem uhonorowania okazji, należy kapitanom złożyć podziękowanie.

Podczas podniesionej gali nie wolno na pokładzie ani w pobliżu masztu klubowego wykonywać żadnych prac.

W pochodzie, lub na defiladzie z okazji uroczystości państwowej, bandery używa się jak sztandaru, a więc niesiona jest przez poczet sztandarowy, który we właściwych momentach wykonuje nią salutowanie przez pochylenie.

§ 22

Flaga federacji sportowej jest znakiem przynależności YKP do tej organizacji. Flaga patronackiego zakładu pracy lub instytucji obrazuje więź łączącą załogę zakładu z rzeszą sportowców, działających w klubie. Flagi te są podnoszone w czasie uroczystości klubowych na maszcie klubowym, tak jak inne flagi towarzyszące, a z okazji manifestacji państwowych wchodzi w skład klubowego pocztu sztandarowego.

Część III

UZUPEŁNIAJĄCA – ŚRÓDLĄDOWA

§ 23

Noszenie bandery na śródlądziu jest obowiązkiem organizacyjnym i ambicją członka klubu.

Wszystkie przepisy części II-ej, w pełni obowiązują na śródlądziu, o ile pozwalają na to możliwości techniczne.

§ 24

Ze względów technicznych, na śródlądziu nie wykonuje się ukłonu banderą a jedynie pozdrawia mijane jednostki podniesieniem ręki. Z tych samych względów dopuszcza się zamiast podnoszenia bandery linką, stawianie bandery wraz z drzewcem w obsadzie, a załoga może oddać honor banderze przez przyjęcie postawy wyrażającej szacunek – siedząc.

§ 25

Szybkie jachty motorowe, ze względów oszczędnościowych (zużywanie się bandery w silnej strudze powietrza) mogą bandery w czasie pływania nie nosić, a ograniczyć się wyłącznie do proporca. Jednak przy wychodzeniu i wchodzeniu do portu należy banderę podnieść. Na biwakach bandera powinna być postawiona. W pływaniach oficjalnych, reprezentacyjnych, paradach itp. noszenie bandery jest obowiązkowe.

§ 26

Należy pozdrawiać mijane jednostki transportu profesjonalnego, okazując w ten sposób szacunek dla ich pracy.

YACHT KLUB POLSKI
ZARZĄD GŁÓWNY

Warszawa, 1987.01.01

Na mocy statutu Yacht Klubu Polski i uchwały Walnego Zjazdu Delegatów w dniu 7 marca 1981r., Zarząd Główny wprowadza z dniem 1 stycznia 1987r. Regulamin Flagowy Yacht Klubu Polski do stosowania we wszystkich klubach.

SEKRETARZ GENERALNY
mgr inż. Andrzej Sosnowski

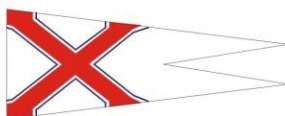
KOMANDOR
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Prof.dr hab. Tadeusz Otto

BANDERA I PROPORCE YACHT KLUBU POLSKI

PROPORZEC KLUBOWY

PROPORZEC KOMANDORA KLUBU

PROPORZEC KOMANDORA Z.G. YKP

PROPORZEC WICEKOMANDORA
HONOROWEGO YKP